

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

**1 - 7 серпня
Юліанський календар
(Старий стиль)**

Зміст

Етапи розважань	2
1 серпня	3
2 серпня	6
3 серпня	10
4 серпня	14
5 серпня	18
6 серпня	22
7 серпня	26
Що таке Журнал Скинія?	29

Просимо не поширювати файл без дозволу журналу Скинія

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

1 серпня

Неділя 6

Рим 12, 6-14

Мт 9, 1-8

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 12, 6-14

Браття, маючи ж, згідно з даною нам благодаттю, різні дари: коли то дар пророцтва, виконуймо його мірою віри; хто має дар служіння, нехай служить; хто навчання, нехай навчає; хто напоумлення, нехай напоумляє. Хто дає - у простоті; хто головує - дбайливо; хто милосердиться - то з радістю.

Любов нехай буде нелицемірна; ненавидівши зло, приставайте до добра. Любіть один одного братньою любов'ю. Пошаною один одного випереджайте. В ревності не будьте ліниві, духом горіть, Господеві служіть; веселі в надії, в горі терпеливі, в молитві витривалі; святих у потребах спомагайте і дбайте про гостинність. Благословляйте тих, що вас гонять; благословляйте, не проклинайте.

Євангеліє від Матея 9, 1-8

Сівши у човен, він переплив назад і прибув у своє місто. І от принесено до нього розслабленого, що лежав на ношах. Побачивши їхню віру, Ісус сказав розслабленому: “Бадьорися сину, твої гріхи відпускаються.”

Та тут деякі з книжників заговорили між собою: “Він хулить.” Ісус, знаючи їхні думки, каже: “Чого лукаве думаєте в серцях ваших? Що легше сказати: Твої гріхи відпущені, – чи сказати: Встань і ходи! Та щоб знали, що Син Чоловічий має владу на землі гріхи відпускати”, – каже розслабленому: “Встань, візьми твої ноші та й іди до свого дому.” Встав той і пішов до свого дому. Народ же, бачивши це, настрахався і славив Бога, що дав таку владу людям.

Розважання від Скинії

Ісус відпускає гріхи розслабленому і зціляє його від недуги. Очевидно, той мав гріхи і мав хворобу. Напевно, це було між собою пов'язане. Гріхи можуть ввести людину в стан розслабленості, але і хвороби можуть спонукати людину до гріха – нарікання, зневіри, заздрості здоровим людям. Грішать і здорові, й хворі. Хворіють і праведні, й грішні. Але ні гріх, ні хвороба не відповідають Божій волі. Ісус прагне пробачати гріхи та зціляти хвороби.

Люди концентруються на зовнішньому, на обмеженнях і стражданнях, які супроводжують хвороби. Там, де Ісус проповідував, приводили та приносили хворих і просили

про зцілення. Про прощення гріхів рідко коли йшлося. А в сучасному світі взагалі не заведено говорити про гріхи. Це є особистою справою кожного. Гріх є чимось внутрішнім, невидимим, його шкода для душі та життя людини не відстежується. Проте, коли є проблема, коли щось не так зі здоров'ям чи зі стосунками, справами, варто би було починати саме з цього – з очищення душі, з визнання гріхів і примирення з Богом. Так як зробив Ісус – пробачив гріхи і тоді зцілив.

Часто проблема є не в гріхах і не в хворобах, а в тому, як людина їх сприймає і переживає. Бо щодо своїх гріхів можна відчувати сором і провину, а можна довіритись Божому милосердю, розкаятися і позбутися їх. Щодо хвороб – можна сприймати їх як покарання, як несправедливість щодо себе, як непереборну проблему, а можна – як нагоду довіритися Богові, просити про Його допомогу. Повірити і дати можливість Богові допомогти. Хвороби і гріхи можуть віддалити від Бога, а можуть і наблизити до Нього. Тому, хто довіряє Богові, усе співдіє на добро. Ісус має владу відпускати гріхи, зціляти. Після свого воскресіння Він має владу над усім, і тому Йому неважко відпускати гріхи, неважко зціляти душевні й тілесні рани. Він не дивиться на *книжників*, які проти, які не вірять і не сприймають таку Божу дію.

2 серпня

Понеділок

Св. Іллі

Як 5, 10-20

Лк 4, 22-30

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Якова 5, 10-20

Візьміте, брати, за приклад страждання і довготерпіння пророків, які говорили іменем Господнім. Глядіть: ми називаємо блаженними тих, що страждання зносять. Ви чули про страждання Іова, і знаєте, як Господь завершив те, - Господь бо повний співчуття і милосердя.

А перш за все, брати мої, не клянїться ні небом, ні землею, ні якою іншою клятвою. Хай ваше «так» буде «так», і ваше «ні» - «ні», щоб вам під суд не впасти. Страждає хтось між вами? Хай молиться. Радіє хтось? Хай псалми співає. Нездужає хтось між вами? Хай прикличе пресвітерів церковних і хай вони помоляться над ним, помазавши його олією в ім'я Господнє, і молитва віри спасе недужого, та й Господь його підійме; і як він гріхи вчинив, вони йому простяться. Сповідайте, отже, один одному гріхи ваші й молиться один за одного, щоб вам видужати. Ревна молитва праведника має велику силу. Ілля був чоловік такий самий,

як ми; він почав молитися, щоб дощу не було, і не було на землі дощу три роки та шість місяців. Потім він знову помолився, і небо дало дощ, а земля вродила плід свій. Мої брати, коли хтось із вас відступить від правди і коли хтось його наверне, хай знає, що той, хто навернув грішника з хибної його дороги, спасе його душу від смерти і силу гріхів покриє.

Євангеліє від Луки 4, 22-30

Всі свідчили про нього і чудувалися словам ласки, які линули з уст його, й говорили: “Чи ж він не син Йосифа”? А він казав їм: “Ви певно скажете мені цю приповідку: Лікарю, вилікуй себе самого. Про що ми чули, що сталося в Капернаумі, зроби те й тут на твоїй батьківщині.” Він же додав: “Істинно кажу вам: Ніякого пророка не приймають добре в своїй батьківщині. Та я вам кажу по правді: Багато вдів було в Ізраїлі за днів Іллі, як закрилось було небо на три роки й шість місяців, і великий голод лютував по всьому краю, однак, ні до однієї з них не був посланий Ілля, тільки в Сарепту, що в краю Сидонським, до вдови жінки. Та й прокажених теж в Ізраїлі було чимало за пророка Єлисея; однак, ніхто з них не очистився, крім сирійця Наамана.” Почувши це, всі в синагозі наповнилися гніву і, вставши, вигнали його геть за місто і повели його на край гори, на якій було збудоване їхнє місто, щоб скинути його додола. Та він, пройшовши серед них, пішов далі.

Розважання від Скинїї

Цікаво помітити, як від першого захоплення Ісусом люди швидко переходять до Його відкинення. Згідно з Лукою, це сталося з Ісусом уже на початку Його діяльності звільнення на цій землі, ще й посеред власного народу. Усе життя Ісуса наповнене сильним відкиненням. І мова не про прості дискусії навколо різних точок зору. Відкинення сягне кульмінації в Єрусалимі, де Ісуса розіпнуть, вб'ють його опоненти. Чому Ісуса відкидають? Першою перешкодою є Воплочення – Ісус є одним із них (*Чи ж він не син Йосифа?*). Народ очікував зіркового Месію, здатного робити чудеса і фокуси. Їм здавалося неправдоподібним, що Бог діятиме через нічим не примітну людину, походження якої всі знають. Приказка *Лікарю, вилікуй себе самого* може мати таке значення: Він же бідний, без суспільної програми, нездатний звільнити навіть своїх домашніх з гніту та бідності.

Другою перешкодою є пошук чудес: *Про що ми чули, що сталося в Капернаумі, зроби те й тут на твоїй батьківщині*. Ісус відмовляється робити знаки для власної користі, бути ідолом достатку, престижу, сили та багатства (подивися на спокуси Ісуса: Лк 4,1-12). Ці дві перешкоди заважають великому *Сьогодні* звільнення прийти до людей Назарета. Крім того, ситуація Ісуса подібна до ситуацій пророків Старого Завіту, відкинутих власними співвітчизниками.

Маємо запитати себе, чи сьогодні ми, християнська спільнота, здатні на пророцтво, чи дозволяємо Богу об'являтися через нашу дію. Світ ще не досягнув свого кінця, ще багато чого треба зробити. Хіба маємо чекати інших Іллів чи Ісусів, які обтрусять порох зі своїх сандалів і підуть проповідувати Царство іншим народам і культурам, що не з цього стада?

Пророцтво, харизма, послідовність і свідоцтво ніколи не знайдуть миру, поки достаток, влада, престиж та багатства окремих людей чи народів будуть володіти рештою світу. Суспільство без пророків втратило напрямок руху і стає мілким. Суспільство, яке переслідує та вбиває пророків, завжди буде рабом ілюзії власної самодостатності.

3 серпня

Вівторок

1Кор 6,20 - 7,12

Мт 14, 1-13

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 6,20 - 7,12

Браття, ви бо куплені високою ціною! Тож прославляйте Бога у вашому тілі!

А відносно того, що ви мені писали, то воно добре чоловікові не займати жінки. Однак, з уваги на розпусту, кожний хай має свою жінку, і кожна хай має свого чоловіка. Хай чоловік віддає належне жінці, так само й жінка - чоловікові. Жінка не має влади над своїм тілом, лише - чоловік; так само й чоловік не має влади над своїм тілом, лише - жінка. Не ухиляйтесь одне від одного, хіба що за взаємною згодою, до часу, щоб вам віддатися молитві, а потім сходьтесь разом, щоб не спокушав вас сатана вашою нестриманістю. Говорю це як раду, а не як наказ.

Я бажав би, щоб усі люди були, як я, та кожний має свій особливий дар від Бога, один - такий, а другий - інший. Кажу ж нежонатим та вдовицям, що добре їм, коли зостануться, як я; але коли не можуть стриматися, нехай одружуються: ліпше одружитися, ніж розпалюватися.

Одруженим же наказую не я, але Господь: Жінка нехай не розлучається від свого чоловіка; коли ж розлучиться, нехай зостанеться незаміжня, або нехай помириться з чоловіком, - а чоловік нехай не відпускає жінки!

А іншим то кажу я, не Господь: Коли якийсь брат має невірною жінку, і вона погоджується з ним жити, нехай її не відпускає.

Євангеліє від Матія 14, 1-13

Того часу чутка про Ісуса дійшла до Ірода четверовласника, і він сказав до своїх слуг: “Це Йоан Христитель! Це він воскрес із мертвих і тому чудодійні сили діють у ньому!” Бо Ірод був схопив Йоана, зв'язав його і кинув у темницю – через Іродіяду, жінку брата свого Филипа; Йоан бо говорив до нього: “Не можна тобі її мати.” Він хотів його вбити, та боявся народу, бо його мали за пророка.

Коли настав день народження Ірода, дочка Іродіяди танцювала перед усіма й догодила Іродові; отож, клянучись, обіцяв їй дати, чого тільки попросить. Та, під намовою матері своєї, сказала йому: “Дай мені тут на полумиску голову Йоана Христителя.” І засмутився цар, але задля клятви і тих, що разом за столом сиділи, звелів дати, – тож послав стягти голову Йоанові в темниці.

Принесли, отже, на полумиску його голову й дали дівчині, а та піднесла своїй матері. І прийшли його учні, взяли тіло й поховали його; і пішли та сповістили про те Ісуса. Почувши

це, Ісус відплив звідси човном у пустинне й самотнє місце; народ же, довідавшись про це, пішов за ним з міст пішки.

Розважання від Скинїї

Сьогоднішнє читання Слова Божого акцентує на питанні родини та подружньої вірності. Якщо поглянемо на читання з Першого листа апостола Павла до коринтян, то там прочитаємо відповідь апостола громаді про сексуальність. Мабуть, зараз це питання дуже гостре. Нам не завжди приємно, коли нас про це питають чи то на сповіді, чи то приватно, однак це питання, яке кожного з нас рано чи пізно заторкне.

Так ось: Павло віддає гідну пошану подружжю, стверджуючи, що важливо мати свого чоловіка і жінку, не займаючи чужого. Подружжя він бачить як засіб від *розпалення*, тобто нечистоти. Він закликає не одружуватися, а бути як я, але додає далі, що *краще одружитися, ніж розпалюватися*.

Євангельський уривок від Матея говорить нам про Йоана Христителя і його осуд нечистоти царя Ірода. Ірод чує про Ісуса і гадає, чи то бува не цей Йоан, голову якого під час бенкету було принесено на полумиску. Йоан дуже гостро виступав проти того, що Ірод одружився на дружині свого брата – Филипа. В уривку ми читаємо про те, що Ірод *хотів його вбити, та побоявся народу, бо його мали за пророка*. Якщо страх перед народом був чинником, який

перешкоджав убивству, то натомість обіцянка, дана дитині Іродіяди, стала каменем спотикання і сумніву. Обіцянка *дати, чого тільки попросить* стала чинником, який, хоч і викликав сумнів та смуток, змусив Ірода здійснити вбивство Йоана. Він вчинив це лише заради того, щоб його слово потім не стало пустим і не вартим довіри зі свого боку, а отже, щоб бути в пошані.

Коли ж про це довідався Ісус, то відплив від народу у *пустинне й самотнє місце*. Ці уривки, які ми сьогодні читаємо, закликають нас до двох речей: плекання поваги до подружжя і ставання на бік правди. Подружжя вимагає і внутрішньої поваги, про що і каже апостол Павло. Натомість другий аспект заохочує нас не йти на повідку в людей, а стояти на правді. Ірод приймає іншу дійсність – життя в неповазі до подружжя і вибір брехні та підлабузництва. Молімося, аби наші подружжя були місцем правди і щирої любові, а приклад Йоана надихав нас не боятися називати гріх по імені.

4 серпня

Середа

1Кор 7, 12-24

Мт 14,35 - 15,11

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 7, 12-24

Браття, а іншим то кажу я, не Господь: Коли якийсь брат має невіруючу жінку, і вона погоджується з ним жити, нехай її не відпускає. І коли якась жінка має невіруючого чоловіка, і цей погоджується з нею жити, нехай чоловіка не відпускає. Невіруючий бо чоловік освячений жінкою, і невіруюча жінка освячена братом. Інакше ваші діти були б нечисті, а тепер вони святі.

Коли ж невіруючий хоче розлучитися, нехай розлучається; брат чи сестра не зв'язалися в такому випадку: Бог покликав нас жити в мирі.

Звідки ж знаєш, жінко, чи спасеш свого чоловіка? Або ти, чоловіче, звідки знаєш, чи спасеш жінку? А поза цим хай кожний так поводиться, як уділив йому Господь та як Бог кожного покликав. Так я наказую по всіх Церквах.

Як хтось покликаний був обрізаним, хай того не цурається; а як покликаний у необрізанні, хай не обрізується.

Обрізання ніщо, і необрізання ніщо, лише - зберігання заповідей Божих.

Кожний нехай зостанеться у тому стані, в яким Бог його покликав. Рабом тебе покликано? Не журися! Навіть коли ти можеш стати вільним, намагайся використати твій стан рабства; бо раб, покликаний у Господі - Господній визволенець. Так само й вільний, коли його покликано, є раб Христа. Ви куплені високою ціною! Не ставайте рабами людей. Хай кожний, брати, перед Богом лишиться у стані, в якому був покликаний.

Євангеліє від Маття 14,35 - 15,11

Пізнали його люди цього місця і розголосили по всій тій околиці вістку про нього. І принесли до нього всіх недужих та й просили його, аби тільки приторкнутись їм до краю його одягу. І скільки їх доторкалося, одужували.

Тоді приступили до Ісуса фарисеї та книжники з Єрусалиму й кажуть: “Чому твої учні порушують передання старших: не миють рук, коли споживають страву?” А він у відповідь сказав їм: “А ви чого порушуєте заповідь Божу вашим переданням? Бог бо заповідав: Шануй батька твого й матір. І далі: Хто проклинає батька-матір, хай буде скараний на смерть. А ви кажете: Хто скаже батькові чи матері: Добро, яким би я міг допомогти вам, є дар (Божий)! – той може вже й не шанувати свого батька чи матір свою. Тож вашим переданням усуваєте заповідь Божу.

О лицеміри! Добре про вас пророкував був Ісаїя: Оцей народ устами мене поважає, серце ж їхнє далеко від мене. Однак, намарно мене шукають, навчаючи людських наказів.” І прикликавши людей, сказав їм: “Слухайте й розумійте! Не те, що до уст входить, осквернює людину, а те, що з уст виходить, те осквернює людину”.

Розважання від Скинїї

А чому так? – зазвичай такі запитання ми ставимо, коли щось не відповідає нашим поглядам на життя. Так говорили і фарисеї. Вони вже давно очікували на те, щоб знайти в поведінці Ісуса щось негідне. Даремно всюди за Ним ходили, чекали. От і вирішили скористатись нагодою хоча б докорити Йому через поведінку Його учнів. Готувалися до дебатів про важливість передання старших, а отримали докір щодо свого лукавства.

Як часто ми поводимось подібно до тих фарисеїв! Коли наше сумління щось закидає нам, ми стаємо неспокійними і дратівливими. Здебільшого те, що нас дратує у поведінці інших, є нашим пороком. Ми не хочемо змінювати себе, тому зриваємось на тих, хто опиняється поряд. Легше ж давати комусь поради і вимагати змін, аніж признатися у власній недосконалості.

Поки наші осуд і злоба залишаються на рівні думок, ми маємо над ними владу. Від нашої згоди залежить, чи зникнуть вони безслідно у нашій голові, чи, може, зодягнуться у слово, і вже тоді ми втрачаємо над ними

контроль. Пригадаймо, як неприємно нам було, коли наші думки перекручували, переповідаючи іншим. Напевно, і ми не раз ставали об'єктом людських обмов.

Вважайте, – попереджає Ісус, – те, що виходить з уст людини, має силу її осквернити. А що робити, коли те, що всередині, отруєне? Чи не є це осквернення однією із наших хвороб? Чи здатні ми найперше побачити у своєму ближньому щось добре? Невже так приємно постійно критикувати і нарікати на інших?

Як у тілесній хворобі, так і в гріхах потребуємо допомоги Лікаря. Маємо визнати себе недужими і шукати порятунку. Читаємо у сьогоднішньому уривку Євангелія, що для цього лікаря достатньо одного дотику, щоб нас зцілити. Тож не будьмо фарисеями, які пильнують за іншими, а про свої душі забувають. Прийдімо до Христа, доторкнімося краю Його одежі з вірою, що Він може зцілити і очистити!

5 серпня

Четвер

1Кор 7, 24-35

Мт 15, 12-21

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 7, 24-35

Хай кожний, брати, перед Богом лишиться у стані, в якому був покликаний. Щождо дівиць, то наказу Господнього не маю, а даю раду як той, хто завдяки милості Божій гідний довір'я. Отже, через теперішні клопоти, уважаю що це добре, тобто, що воно людині добре так бути. А зв'язаний ти з жінкою? Не шукай розв'язатись. Розв'язаний від жінки? Не шукай жінки. Однак, коли оженишся, ти не згрішив; і коли дівчина виходить заміж, не грішить, але такі зазнають тілесного горя, - мені ж вас жалко.

Ось що, брати кажу: Час короткий. Тож нехай ті, що мають жінок, живуть, немов би й не мали, і ті, що плачуть, немов би й не плакали, і ті, що веселяться, немов би не веселилися, і ті, що купують, немов би не посідали, і ті, що користуються цим світом, немов би б не користувались, бо проминає образ світу цього. Я ж хочу, щоб ви були без журби. Хто нежонатий, клопочеться про Господні справи, як подобатися Господеві; а хто жонатий, клопочеться про

справи цього світу, як догодити жінці, і він поділений. Так само й жінка незаміжня, і дівиця клопочеться про Господні справи, щоб бути святою і тілом, і духом, а заміжня клопочеться про справи цього світу, як догодити чоловікові. Кажу це вам на вашу користь, - не щоб накинути на вас петлю, але щоб ви гідно та ревно трималися Господа.

Євангеліє від Матея 15, 12-21

Тоді приступили учні й кажуть йому: “Чи знаєш, що фарисеї взяли тобі за зле, як почули, що ти так говориш?” Ісус озвався: “Кожна рослина, яку не посадив мій Отець Небесний, буде вирвана з корінням. Лишіть їх: це сліпі проводарі сліпих! Коли ж сліпий веде сліпого, обидва впадуть у яму.”

Тоді Петро заговорив до нього й каже: “З'ясуй нам оту притчу.” Він же відповів: “То ви також без розуму ще й досі? Хіба не розумієте, що все те, що до уст входить, іде до нутра й геть виходить? А те, що з уст виходить, те походить із серця і воно, власне, осквернює людину; із серця бо походять лихі думки, убивства, перелюби, розпуста, крадежі, лживе свідчення, богохульства. Це осквернює людину, а їсти немитими руками не сквернить людину.” Ісус вийшов звідти й пішов в околиці тирську та сидонську.

Розважання від Скинїї

Найбільш конфліктним і жорстким Ісус був з фарисеями, Він боровся проти неправдивої побожності і лицемірства.

Його слова звучали кардинально, гостро і безкомпромісно. Читаючи такі уривки, завжди думаємо: добре що ми не фарисеї. Та чи це насправді так?

Візьмемо, наприклад, нашу молитву, часто нам якісь думки під час молитви приходять і ми розпоршуємося і не є зосереджені, тоді ми починаємо зосереджуватись, заставляємо себе молитися добре і знову по колу – від розпоршення до напруження. Натомість ми не бачимо, що причина розпоршення – це те, що ми не молимося за те, що насправді хочемо. Ми молимося за мир в цілому світі, за дітей в Африці, за тітку, яку давно не бачили, ми намагаємося бути “солоденькими” і “правильними”. Просто “паєнькою” молитовною намагаємося зазвичай вразити Бога своєю “правильністю” і тим, наскільки ми думаємо про небесні речі, намагаємося вразити Його нашими гарними словами і ще масою всього. Та все ж ми не наважуємося собі сказати, що насправді мені не мир в Африці потрібен, а, наприклад, нова машина. Ми боїмося признатися Богу в тих потребах, які насправді нас турбують, і це і є те фарисейство. Ним проникнуті наші молитви, воно присутнє в нашій душі завдяки страху бути неугодним Богу, а в нас, простих людей, є прості потреби.

Ісус каже, що ми маємо стати в правді, просячи про те, що насправді хочемо. Йому не миле наше “сюсюкання” чи якесь показування себе ліпшим і з “неземними” думками та проханнями. Ісус заохочує нас стати самими собою в молитві.

Наші молитви набудуть іншої сили, коли ми почнемо просити за те, чого насправді прагнемо, і згодом ми зрозуміємо, що Бог вклав в наші прагнення свій чудовий план, і цей план можна відкрити для себе лише завдяки тому, що ми не будемо боятися говорити правду.

6 серпня

П'ятниця

Свв. Бориса і Гліба

Рим 8, 28-39

Ів 15,17 - 16,2

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 8, 28-39

Браття, ми знаємо, що тим, які люблять Бога, - покликаним за його постановою, усе співдіє на добро. Бо яких він передбачив, тих наперед призначив, щоб були подібні до образу Сина його, щоб він був первородний між багатьма братами; яких же наперед призначив, тих і покликав; а яких покликав, тих оправдав; яких же оправдав, тих і прославив. Що скажемо на це? Коли Бог за нас, хто проти нас? Він власного Сина свого не пощадив, а видав його за всіх нас, - як же разом із ним не подарує нам усього? Хто буде винуватити вибраних Божих? Бог - той, що оправдує; хто ж той, що засудить? Христос Ісус, який умер, ба й воскрес, що по правиці Божій, - він заступається за нас. Хто нас відлучить від Христової любові? Горе чи утиск, чи переслідування, чи голод, чи нагота, чи небезпека, чи меч? Як написано: «За тебе нас увесь день убивають, уважають нас за овець (призначених) на заріз.» Але в усьому цьому

ми маємо повну перемогу завдяки тому, хто полюбив нас. Бо я певний, що ні смерть, ні життя, ні ангели, ні князівства, ні теперішнє, ні майбутнє, ні сили, ні висота, ні глибина, ані інше якесь створіння не зможе нас відлучити від Божої любови, що в Христі Ісусі, Господі наших.

Євангеліє від Івана 15,17 - 16,2

І сказав Господь: “Ось, що вам заповідаю: щоб ви любили один одного! Ненавидить вас світ - то знайте: мене він ще перед вами зненавидів. Були б ви від світу, то світ би своє любив. А що ви не від світу, бо я вибрав вас від світу, ось тому й ненавидить вас світ. Згадайте слово, що його був я вам вирік: Слуга не більший від пана свого. Переслідували мене - переслідуватимуть і вас. А слово моє зберігали - зберігатимуть і ваше. Та все те робитимуть вам за моє ім'я, не знають бо того, хто послав мене. Якби я не прийшов і не говорив до них, гріха не мали б вони. Та нині нема їм пробачення за їхній гріх! Хто ненавидить мене, той і Отця мого ненавидить. Був би я не вчинив серед них діл, що їх ніхто інший не вчинив, - гріха не мали б вони. А так - ось бачили, і зненавиділи: і мене, і Отця мого. Але щоб здійснилося слово, яке в законі їхньому записано: Зненавиділи вони мене без причини! Як прийде Утішитель, якого зішлю вам від Отця, Дух істини, який від Отця походить, то він і свідчитиме за мене. Та й ви свідчитимете: ви бо зо мною від початку.

Повідав я вам те, щоб ви не зневірилися. Виключать вас із синагог. А й година настане, коли то всяк, хто вас убиватиме, буде гадати, що служить тим Богові.”

Розважання від Скинїї

Темою цього Євангелія є ненависть світу (в цьому контексті йдеться про загальних людей, що протидіють Христу) і учні, які стануть жертвою цієї ненависті. Не йдеться про якусь можливість, а про певну й беззаперечну реальність – Христові учні викликають ненависть. Грецьке слово *miseo*, яке вживає Іван на означення ненависті в цьому випадку, стосується не лише почуттів, а й конкретної поведінки – деструктивного насильства. Хрест Ісуса – ось ненависть, яка набула конкретної форми. Своїм учням Ісус не пропонує втіхи, з якою вони могли б зустріти ворожість світу. Натомість Він пропонує *знання (загадайте слово)*. Це знання дозволить учням побачити богословський вимір переслідувань. Критерієм розуміння того, що станеться, є те, що сталося з Учителем. В його конфліктних відносинах зі світом учень може відчитати події власного життя, зрозуміти скеровану до себе ненависть як нагоду об'єднати свою долю з долею Христа. Цього не сталося б, якби учні поділяли цінності світу, адже *світ би своє любив*, тобто любив би все подібне собі. Але учні мають фундамент свого існування не у світі, а в Христі. Це Він вирвав їх з обмежень світу словом свого Об'явлення. Учні не є відділеними від світу, їх ненавидять не тому, що вони вирізнені чи кращі. Світ бунтує проти них, тому що вони й

далі в ньому перебувають, хоча й вирвані з-під його влади. Ненависть світу скерована проти Христа, а отже й проти тих, кого Він вибрав від світу. Отже, саме тому Ісус просить учнів пам'ятати, що Він є взірцем для розуміння їхньої життєвої ситуації та того, з чим їм доведеться зустрітися. Незважаючи на різноманіття ролей та позицій, вони покликані стати учасниками його долі. Вони мають завжди розуміти, що не так їхні вчинки чи слова зроблять їх мішенню для світу, як саме діло Об'явлення, яке здійснив Христос. Учні перебувають із Ним, тоді як світ Його відкинув.

7 серпня

Субота

Успення св. Анни

Гал 4, 22-31

Лк 8, 16-21

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Галатів 4, 22-31

Браття, написано бо, що Авраам мав двох синів: одного від рабині, а другого від вільної. Та той, що від рабині, народився за тілом, а той що від вільної - за обітницю. Це має інше значення: оті дві жінки - то два завіти; один з гори Синаю, що рабів родить, це - Агар; а гора Синай в Арабії і відповідає теперішньому Єрусалимові, що дійсно поневолений з дітьми своїми. А вишній Єрусалим - вільний, він мати всім нам. Написано бо: "Звеселися, неплодна, що не родиш! Викликуй, рада та весела, ти, що мук не знала, бо у покинутої більше дітей, ніж у тієї, що має чоловіка." Ви ж, брати, як Ісаак, діти обітниці. Та як тоді, хто народився за тілом, гонив того, хто родився за духом, так і тепер. Тільки ж що Письмо каже: "Прожени рабиню та її сина, бо син рабині не успадкує з сином вільної." Отак, брати, ми сини не рабині, а вільної.

Євангеліє від Луки 8, 16-21

І сказав Господь: "Ніхто не засвічує світила, щоб його вкрити посудиною або поставити під ліжку, а, навпаки, його ставлять на свічнику, щоб ті, що входять, бачили світло. Нічого бо нема захованого, що б не стало явним, ані нічого тайного, що б не стало знаним і на яв не вийшло. Вважайте, отже, як слухаєте: бо хто має, тому дасться; а хто не має, заберуть і те, що йому здається, нібито має."

Мати його й брати прийшли були до нього, та зачерез народ не могли до нього доступитись. Його повідомили: "Мати твоя і брати твої стоять надворі, хочуть побачитися з тобою." Він же у відповідь сказав їм: "Мати моя і брати мої це ті, що слухають слово Боже й його виконують."

Розважання від Скинії

Уривок зі сьогodнішнього Євангелія подає нам три короткі вислови Ісуса. Ці фрагменти висловів Лука збирає тут, після притчі про сіяча (див. Лк 8,4-8) та її тлумачення для учнів (див. Лк 8,9-15). Цей літературний контекст, в який Лука вбудовує три вислови, допомагає побачити, як Ісус хотів, щоби їх розуміли люди.

Перший вислів стосується світильника. Це коротка притча. Ісус не пояснює її, бо всі знають, про що йдеться. Вона стосувалася щоденного життя. В ті часи не було електричного світла. Уявімо собі це. Родина зібралася вдома. Сутеніє. Хтось встає, бере світильник, накриває його

мискою або ставить під ліжку. Що би йому сказали інші? Усі б закричали: *От бовдур! Постав світильник на столі!* Це наче Ісус сказав би: слова, які ви щойно почули (притча про сіяча), не застосовуйте щодо себе, але прискіпливо вимагайте цього від інших. Християнин не повинен боятися дати свідоцтво і переказувати Добру Новину.

Другий вислів стосується того, що все приховане стане явним. Це стосується також і повчань, які Ісус давав лише учням (див. Лк 8,9-10). Учні не можуть тримати їх для себе, вони мають поширювати їх, бо це частина Доброї Новини, яку приніс Ісус.

Урешті третій вислів закликає бути уважним до упереджень. У ті часи існувало багато упереджень щодо Месії, які заважали людям правильно зрозуміти Ісуса. Він просить учнів бути свідомими упереджень, з якими вони слухають Його науку. Якщо я вважаю, що Месія має бути славним царем, то я не хочу нічого чути про науку хреста, про страждання, про переслідування та мої особисті зусилля. Так я втрачу навіть те, що думав, що маю. З'єднуючи цей третій вислів з першим, ми можемо зробити висновок: хто притримує для себе те, що отримав, і не ділиться цим з іншими, втрачає те, що має, бо воно псується.

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священиків, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com